

בניר

דור ההמשך

גליון 458 / 11 מאי 2007 כ"ג באייר תשס"ז

ל"ג בעומר 1992
(או השנה - מה שבא לכם...)

דבר העורך

מה המצב חבריה? הכל טוב? זה העיקר...

החודש חגגנו בקיבוץ את יום העצמאות ומה נאמר ומה נגיד - היה פשוט כיף. החל ממפגן האש המסורתי שהיה מרשים מאוד (כל הכבוד לעדי, מתן וליילדי נקר והנעורים - שיחקתם אותה), המשך באחלה ארוחת ערב וכלה בסיום נהדר לערב שכלל ריקודי עם עם טלי ושירה בציבור עם נרי. זר לו היה נקלע לקיבוץ והיה רואה את אלפי הרוקדים לצלילי צדיק התמר (טוב, אולי לא אלפים...) ואת מאות התינוקות הנישאים על כתפי אבותיהם (טוב, אולי לא מאות...) היה יכול לחשוב בנקל שאנחנו נמצאים אי שם בשנות השמונים העליזות, וזה טוב. טוב מאוד אפילו.

מסורת נוספת שנשמרה החודש היא ניקוי הבריכה ביום הפועלים. שוב פעם הנעורים היו המוציאים העיקריים לפועל (שימו לב למה שקורה בנעורים בימים אלו - חבורה של תותחים אחד-אחד) בשיתוף פעולה קבוע עם נמרוד ועוזי שדואגים כל שנה לתפעל את המבצע החשוב הזה. חבל שכל כך מעט חברים ובנים מלבדם טרחו להגיע, אבל לא נורא - יש הזדמנות נוספת בשנה הבאה...

ולא נשכח גם את נושאי החינוך של התקופה האחרונה. מצד אחד התיכונים נכנסים לתקופת בחינות הבגרות, אז מכאן נאחל להם המון הצלחה, ומצד שני הסטודנטים נאלצים להישאר בבית ולהביט בעצב בסמסטר שככל הנראה כבר לא יסתיים השנה...

וחוץ מזה, מה עוד? האמת ששום דבר מיוחד... יהיה נחמד אם מדי פעם תפנקו אותנו באיזה מאמר פרי עטכם לעלון ואנחנו שוב מזכירים - גם אם נראה לכם שנושא הכתיבה לא יעניין את כל הקיבוץ, אין עם זה שום בעיה. העיקר שתכתבו.

יאללה, אוטוטו קיץ...

דור ושלי

העלון מוקדש לזכרו של סנופי בורץ, שנפטר והוא בן 15 וחצי.

מנקים את הבריכה 1994

עיצוב: לירז מדר
עזרה טכנית: ליה בוחסירה
עורכת ותיקה: חוה קאליפה
מערכת: דור הורביץ, שלי בורץ

משולחן המזכיר

עוד חודש גדוש חגים מועדים ואירועים עבר ביעף והנה הגענו למאי, אייר למי שסופר.

אז מה היה לנו?

בתום הפסח חגגנו את המימונה, זכרנו את הנספים בשואה, עמדנו דום ודמענו לחללי מערכות ישראל ונמתחנו בגאווה ביום העצמאות - כמו רוב עם ישראל. דווקא מה"חג" הקטן שהיה פעם מזוהה עם רעיונותינו שלנו התעלמנו בלי להתבלבל - כן, כן, האחד במאי עם הדגלים האדומים ויום החופש לפועלים. אז נכון כבר בילדותנו - היה זה יום חופשי מלימודים שנוצל לניקיון הבריכה, אבל לפחות היתה בו סמליות כלשהי ותחושת שייכות למחנה פועלי כל העולם. מאז כבר עברו הרבה מים בבריכה (אותה ניקינו השנה ב-5 במאי) ויש בינינו פחות פועלים, וגם אלו שעובדים יותר מ-8 שעות ביום עושים זאת בד"כ מרצונם החופשי, עדיין ואולי יותר מאי פעם שווה לעצור ביום הזה ולחשוב מה אנחנו בוחרים לקחת הלאה מהרעיונות הישנים, ומה עדיף להשאיר מאחור עם הזכרונות ושירת האינטרנציונל...

בין לבין דחינו את מועד ההצבעה על השינוי - הוגשו הסתייגויות החברים, ונערכו חוגי דיון לבקשת הציבור. בהמשך ניגש להצביע על ההסתייגויות שיעצבו סופית את מסמך השינוי שיובא לקלפי - בשאיפה עוד החודש. אין ספק כי הישורת האחרונה תלולה ומייגעת, אולם בתווך סימן אהרון ארז עוד שתי הצלחות בגעש (80% בעד - חודש לפני היתה תחושה שיש רוב נגד) ונחל עוז (90% - קיבוץ נח"ל תאום לניר אליהו שנוסד ב-1950 מצוי במודל המשולב ועם אותו מספר חברים) כך שיש מקום לאופטימיות. אך עם כל הכבוד לאהרון ארז - את מלאכת השכנוע הסופית נידרש לעשות בעצמנו - אז קדימה לעבודה...

קודם יציבות - מהפיכות אח"כ...

מסקנות דו"ח הביניים של וועדת וינוגרד לחקר מלחמת לבנון השנייה סיפקו תחושת למתנגדיהם הפוליטיים של אולמרט פרץ וחלוץ, אולם בטוחני כי עם פרסום המסקנות המלאות יסתבר כי גם למי שקדמו להם בתפקיד חלק בלתי מבוטל בכשלים שנתגלו במהלך המלחמה. דבר אחד ברור - במיקומה ומצבה המורכב של ישראל ישנה בעייתיות בהחלפת שלושה מהסוסים המובילים של עגלת מדינתנו בו זמנית בסוסים צעירים ובלתי מנוסים.

- להבדיל אלף אלפי הבדלות במקומנו הקטנטן התבצעו מספר חילופים בהנהגה מאז אותה מלחמה
- ארוהה. היו מי שציפו ל"ניקוי אורוות", "ביעור שחיתות" או "מהפיכה" ו"התייעלות" - אולם כסייח הצעיר בחבורה המושכת את העגלה - דעתי היא כי בצומת גורלית זו לעתידו של הקיבוץ יש לשמר את היציבות ולא לעסוק בעריפת ראשים וחיסול חשבונות. יש לרתום את כל הכוחות החיוביים בניר אליהו ולהתקדם יחדיו הלאה ולא לחפש את ה"צדק האולטימטיבי" ויצירת הקיטוב.

כאן המקום לתת מילה טובה המגיעה לכל העוסקים במלאכה היומיומית של תפעול המערכת הקיבוצית בניר אליהו שהצליחו במסירותם וראייתם את טובת הקיבוץ להעביר באופן חלק את הזעזוע של חילופי המשמרות - החל מקטרינה החרוצה והדייקנית, דרך צבי הצעיר הנצחי, אנשי הנהלת החשבונות העושים מלאכתם נאמנה וכלה בכל אחד ואחד ממרכזי הפעילויות והעובדים בקהילה אשר עמדו בתוכנית 2006 ואיפשרו לנו להתחיל את השנה במהלכים חשובים של שידרוג תשתיות והכנת המצע לשינוי.

מילה טובה מגיעה כמובן גם לכל אחד ואחד מהמנהלים והעובדים במשק ואנשי המקצוע השכירים - שביצעו מהפך מדהים משנת 2005 ומביאים אותנו ערב השינוי להיתכנות כלכלית שנראית ריאלית וברת ביצוע, וכמובן עובדי החוץ והיזמים לכולם חג פועלים שמח!

על שקיפות והתייעלות

מרגע שתומחרו המישרות בניר אליהו עולה מעת לעת ויכוח בחצר, שלעיתים מגיע לדיון בהנהלת הקהילה או צוות השינוי בשאלה האם בשם השקיפות יש לחשוף את כל המשכורות בקיבוץ. אני בעד שקיפות כמובן, אך מאחר והדבר שנוי במחלוקת אמנע להיכנס מעל דפי העלון למספרים. באשר לתמחור מישרת המזכיר / מנה"ק / יו"ר - כל מי ששאל אותי זכה לתשובה מלאה. פרט לכך המידע בתקציב הקהילה שהוגש מעולם לא היה ברזולוציה גבוהה יותר, ולכן פרט לסקרנות / חטטנות ברמת השכר של כל עובד ועובד בקהילה - ניתן למצוא בתקציב בדיוק כמה עולה לנו כל שירות ופעילות. השקיפות מלאה - ומי שטוען אחרת טועה ומטעה.

יתרה מזאת, בחוברת השינוי הבאנו לראשונה פירוט מדוקדק של כמה תעלה לנו בחודש כל הוצאה - לפי חלוקה שיוויונית פר חבר.

על כל השאלות שהועלו באסיפת התקציב - תינתנה תשובות באסיפה שתסכם את הרבעון הראשון ואת המספרים הסופיים של שנת 2006 בעסק ובקהילה.

הציבור כרגיל מוזמן, ומי שנכח באסיפת התקציב יכול להעיד כי חשפנו ה-כ-ו-ל-!

בנוגע לתהליכי התייעלות:

את השינויים והשיפורים שנידרש להם - נבצע במהלך השנה לאחר בדיקה מדוקדקת של כל ענף ופעילות לגופו של עניין ולאור עמידה בתוכניות ויעדים.

על הפרק רעיונות שיעלו את המוטיבציות וידרשו מקצוענות ורענונות כבונוסים ענפיים ופרקי קדנציות מוגדרים. לא נבצע ירי מהמותן על מנת לרצות דרישה ציבורית להתייעלות אלא נשאף לפעול בזהירות הראויה על מנת להשיג את התוצאה הטובה והמתאימה ביותר לקיבוץ ניר אליהו, וכדי שהשינוי אותו אנו מבקשים ליישם יהיה לטובה ולא לרעה.

מחלף דרכים כלכלי

רצה הגורל, האל או המקרה (איש איש באמונתו) ובשנת 2007 נידרש להכריע במספר צמתים כלכליים משמעותיים כיצד לנהוג. בדרכים פתרו את הבעייתיות של צמתים מסוכנים בבניית מחלפי ענק. לנוכח ריבוי הנושאים שעל הפרק אאמץ את רעיון המחלפים: בתקווה שבזכות החלטות נכונות נעלה במחלף הנכון לכביש 6 של ההצלחה הכלכלית.

... משולחן המזכיר

בקרוּב נידרש להכריע האם היו"ר הכלכלי יהיה חבר קיבוץ, או שמה שהיה הוא שיהיה. תפקיד זה הוא בעל חשיבות מכרעת לניווט בעיקר במספר נושאים שעל הפרק:

ממש עם הגונג האחרון של אפריל מסרנו את הודעתנו לתנובה על מכירת חלקנו לתאגיד האיזורי ב"גרנות". עתה נותרה לנו כחצי שנה לבחור מה עושים בכסף, כשישה מיליון ₪ לאחר מס (פלוס + מינוס). צרות טובות לשם שינוי... את ההחלטות קיבלנו על סמך ההמלצות של מיטב בעלי המקצוע בתחום הכלכלי, הקיבוצי והבנקאי - וגם הם היו ועדיין שרויים בערפל עקב מספר סוגיות בלתי פתורות. למרות תנאי אי הוודאות להערכת קיבלנו את ההחלטה הנבונה, וגם אם לחברים רעה קצת היד בהצבעה עקב היעדר שיער שיבה בפדחות של רוני ושלי - ההחלטה הובאה לבקשת הציבור לאישרור בהנהלה הכלכלית וההודעה נמסרה לתנובה בזמן.

בתוכנית המשק השאפתנית שאושרה ע"י האסיפה בראשית השנה הוכנס כיעד עניין הכנסת השותף ל"פלטניר". בתהליך שארך מספר חודשים נעשה מאמץ אמיתי לשתף את הציבור בהחלטה וההצבעה נתקבלה רק במפגש החמישי בנושא באסיפה בשבוע שעבר ברוב קולות. האסיפה הטילה על צוות חברים מצומצם ללוות את צוות המו"מ של המפעל על מנת להשיג את התנאים הטובים ביותר לקיבוץ במסגרת הסכם העקרוני. כל סטייה ממסגרת ההסכם תחייב את הצוות לדווח לאסיפה - שתידרש אז להכריע אם לאשר את ההסכם הסופי. האחריות על הצוות גדולה - בתקווה שנעמוד בציפיות ושהעסקה תאפשר ל"פלטניר" שמתקשה להמריא לשחקי ההצלחה של התעשייה הקיבוצית - לעשות את הקפיצה הגדולה לעידן הגלובאלי, ולהפוך אותנו לבעלי חצי מהמניות בחברה הרבה יותר רווחית מהיום. התהליך איפשר לכל הציבור להשתתף ולהציג את כל השאלות הקשות לאנשי "פלטניר", ההנה"כ, המשקיע ומומחים אחרים בתחום, ועכשיו נותר רק לקוות שיחל עידן חדש ב"פלטניר".

הפן המדאיג בתהליך הוא מיעוט המשתתפים היחסי באסיפות (בסה"כ כ-40 חברים שונים בחמשת האסיפות / ערבי הסברה המייצגים פחות ממחצית מבתי האב בקיבוץ...). הדבר מעלה תהיות לגבי רצון הציבור לקחת אחריות על גורלו, או גרוע מזה - אמונו במערכת... כך או כך הדבר מצביע לטעמי על צורך דחוף בריענון השיטה ויפה שעה אחת קודם! שינוי המודל יביא לריענון תפיסתנו את עצמנו כבעלים של נכסינו.

החודש נידרש ככל הנראה לשלם את דמי ההיוון עבור "עדן". מדובר בתשלום חד פעמי גדול וכואב, שאמור לספק מקפצה כלכלית לגן האירועים ולסלול הדרך להסדרת כל ענייניו. ב"עדן" לא קופאים על השמרים ולאחר שנת שיא ברווחים כבר מתכננים את הגן הבא - אנו נידרש להחליט האם ממשיכים לרוץ קדימה, או עוצרים לרגע לנשום...

מחלף הדרכים הכלכלי הזה המשלב מספר כיוונים שונים - עשוי לספק הזדמנות נדירה לבצע עסקת חבילה מול נושיו הבנקים לשיפור מצבנו מבחינת תשלום החוב ואולי אף הסרת חלק מערבויות הקיבוץ. מי ייתן ותצלח דרכנו בדרך למציאות כלכלית אופטימית יותר לכולנו. קבלת הצעת השינוי ובעקבותיו מיטב בנינו לחברות יכולה להשלים מהפך אמיתי ועלייה על דרך המלך עבור קיבוצנו. מאידך התנהלות בלתי אחראית וקצרת טווח והכשלת מהלכים מתוך ראייה צרת אופקים ושאינה עניינית עלולה לא עלינו להוביל למצב הפוך בו נאיץ לכיוון התהום כבסצינה המפורסמת מ"תלמה ולואיז"...

משבר הדרך העוקפת כמשל

משבר הדרך העוקפת טרם נפתר כידוע, ויצא לא רק מחוץ לשליטתנו אנו, אלא גם מגבול שיפוטה של המועצה האיזורית, אל הוועדה המחוזית לתיכנון ובנייה.

ניסינו לבוא בדברים לכל מי שהיה מוכן (וגם אל מי שלא) לשמוע, החל ממהנדס המועצה, ראש המועצה וסגנו וכלה בחה"כ אורית נוקד. איש מהם לא הבטיח פתרון, בטח לא מידי וכך נותרנו אנו חסרי אונים מול המאבק של רשויות המועצה לכסות את עכוזם (ע"י סגירת הכביש) ומנגד חברים שלא יכלו לעמוד מנגד (ופתחוהו) לנוכח התנועה הפולשנית הדוהרת בכבישנו הצר ומלא המהמורות והבורות.

אם יצא מתוק מכל העז הזה - הוא בהבנת הלקח של חברי הנהלת הקהילה החדשה שיש לפעול ביחד כגוף אחד (מרגע שנתקבלה החלטה) - ואכן בישיבות האחרונות נראה שעברנו את שלבי הגישושים והמאבק - והתחלנו בדרך של עבודה משותפת.

להערכתנו אם ימשיך כיוון חיובי זה - הנהלת הקהילה תצליח להוביל את הקיבוץ ולנווטו בתקופה הרת גורל זו - ולהביא את הספינה לחוף מבטחים.

הפילוג הפנימי הוא המכשול העיקרי להצלחת הקיבוץ, ויש לפעול על מנת לאחות את השסעים - ולא לעסוק במחנאות של "אנחנו והם", כי אם להגיע להסכמה ציבורית רחבה המתבקשת מהרוב המיוחס הדרוש להעברת השינוי באורחות החיים.

לפני שנתיים, כשהנענו את התהליך הנוכחי היו כשני שלישים מהציבור בעד המהלך. במשך שנתיים ניסחנו מסמך - הצגנו אותו פעם אחר פעם לציבור, קיבלנו משוב וחזרנו לנסות ולתקן, אולם מגיע הרגע שיש לקבל הכרעה: התהליך עצמו עשוי לקרוע את החברה שלנו לגזרים ומכניס אותנו למצב של "אי שפיות זמנית" - המתחים הרדומים עולים וגואים והמחנאות חוגגת. הגיע הזמן חברים להחליט: לקרוא את מסמך השינוי, להבינו, לאמץ את העקרונות ולסמוך ידינו על ההנהגה הנבחרת. אם השינוי המוצע אינו משפר את מצב החברים יש להצביע נגדו. אך זאת יש לקבוע על סמך הבנתו ובירור הפרטים.

דעתי שהשינוי משפר את מצבם של מרבית החברים. אני מצוי בפרטים ולא סומך על אבחנותיהם החדות של נביאי זעם כאלה ואחרים. המודל מעביר יותר אחריות לחבר, מעגן את הזכויות הסוציאליות ומאפשר גם יותר כלים למערכת להתמודד עם חריגים. מצד שני אף אחד אינו מופקר. הורדת חלק מהאחריות והעברתה לחבר תפחית את הרגולציה והפקידות הפנימית המייקרת את המנגנון המרכזי. צעדים אלו בהכרח יביאו לקיטון במס אליו יש טענות מרובות. יש לזכור שכיום אנו משלמים "מס" גבוה בהרבה - רק לא קוראים לו כך.

השיטה החדשה תאפשר הצטרפות בנינו החיים בעצמאות כלכלית כחברים מן המניין, והמשמעות היא חידוש היישוב ונשיאה משותפת בנטל. עוד חברים לאורך זמן יפחיתו את המיסים ויעזרו לקיים את המערכת המוניציפאלית שלנו.

חברים רבים המתוסכלים כיום מחוסר יכולתם לצאת מהמצב הכלכלי הדחוק (חוב בתקציב, חוסר אפשרות לעזור לבניהם / להרחיב ביתם ועוד) יוכלו להגדיל הכנסותיהם.

עבודות רבות שמבוצעות כיום בידי שכירים יוכלו לספק השלמת הכנסה. הפחתת התשלומים לשכירים גם היא תפחית את הוצאות הקהילה ותניע את צמיחת המשק. מאה ושמונים קיבוצי שינוי ובהם צמיחה משמעותית והתחדשות דמוגרפית אינם מקרה: ניר אליהו אינה קיבוץ שיתופי שיווינוני ודגם המודל המשולב מיצה עצמו.

הגיע הזמן להכיר בעובדות ולהתאים התקנון למציאות אותה אנו חיים מזה זמן רב: בכל שבוע פונים חברים למזכירות בבקשה לפרש את המודל המשולב כך שיתוגמלו בהתאם לשיפור בפרנסה - בפועל התקנון לא מעודד לכך באופן משמעותי ואנו נדרשים לדיונים ארוכים שבמהותם אבסורד - להגן על תקנון עבודה שעם השנים התפתחו בו לא מעט עיוותים וא-סימטריה מפני תקדימים ופריצת גבולות.

יש לאמץ מודל הוגן ופשוט יותר - ואת זה מציע צוות השינוי. לחברים שהמודל לא מספיק טוב עבורם אני מציע לא להמתין למודל מושלם יותר, אלא לנסות להשפיע במהלך חודשי היישוב - ה"יבש". אם לא תתקבל הצעת השינוי - עלולה מחר המציאות ליצור שינוי כפוי, שעליו לא תהיה לאיש מאיתנו השפעה. מדברים על התייעלות - מיצוי תהליך ארוך ויקר הוא מהות התייעלות, וגם מי שלא מתרשם מעבודת הצוות ורואה בהצעה "מודל מוכן" של אהרון ארז בודאי לא ישמח להיות שותף לבזבז עשרות אלפי דולרים מכספי הציבור שיירדו לטימיון בלא שהביאו כל תמורה. אז - תחשבו חיובי ותנו צ'אנס למהלך השינוי, לא לפני שהסתייגתם ועשיתם הכל בכדי להשפיע על ניסוח החוברת!

ונסיים בנימה אופטימית

לכל מי ששם לב, בעיקר בחגים האחרונים ובטח בניקיון הבריכה, התבלטו נערינו ונערותינו בהרמת הטקסים וביצוע מרשים וחסר תקדים. להצלחה הזו אחראים כמובן הנערים והנערות עצמם, הוריהם שתרמו את הבסיס והערכים, אך לא פחות מכך המדריכים, בעיקר הצוות החדש והדינאמי המבוסס על מיטב בנותינו ובנינו שהכניסו תנופת עשייה ודם חדש למערכת.

אז תודה לעדי, שיר, מתן, נרי, דורון וטליה - אתם המהפיכה האמיתית, ואתם בני הנוער - העתיד של קיבוצנו (ולמענכם שווה לעשות את השינוי עוד בימינו...)

בברכת חג פועלים שמח!

נימרוד

הדרוזה הצעירה

ברכת חברת הילדים, למדינת ישראל ולקיבוץ לרגל יום העצמאות ה-59:

"אומרים שהיה פה שמח לפני שנולדתי,
והכל היה פשוט נפלא עד שהגעתי
פלמ"ח, פינג'אן, קפה שחור וכוכבים.
אנגלים, מחתרת וילקוט הכזבים.
שפם ובלורית, כאפיה על צוואר,
ירון זהבי, אלטרמן, תמר,
בחורות יפות, מכנסים קצרים,
היה להם בשביל מה לקום בבוקר
כי לנו לנו לנו ארץ זאת..."

אולי אנחנו לא מדור הותיקים ואולי לא היינו פה כשהבריטים שלטו, כשהמכנס הקצרצר היה באופנה, וכשהשירים הכי יפים היו בראש מצעד הפזמונים.
אך למרות כל זאת את המסורת אנו אוהבים לשמור, את השירים היפים של אז אנו שומעים בלי סוף, ובחורות יפות עם מכנסיים קצרים, לא חסר...

אז אומנם עברו 59 שנים והמדינה התפתחה ואנחנו דור חדש - קצת שונה,
אך האהבה שלנו למדינת ישראל נוכחת בנו כל הזמן
ולא נפסיק לתרום ולעשות כל מה שנוכל, למענה ולמען האנשים שחיים בה!

זוהי מדינתנו, זהו קיבוצינו ונקווה שפה נזכה להוליד את ילדינו!

אוהבים חברת הילדים, עדי ומתן

וברוח דברים אלו,
תמונת החודש שלנו:

מתוך עבודה על כתובות האש -
הרבה עבודה והמון השקעה, אבל
בסוף הכל משתלם!

ניפגש בחודש הבא...

זה איכפת לי

עד מתי

עברנו תקופה קשה בביתנו בנייר, תקופה של חברה שעסקה בעיקר בהשרדות חברתית. ע"י בעל תפקיד שחשב אני ואפסי עוד, ותפקיד נמשך לאורך כל החיים. החלטות בחדרי חדרים שהפכו לעובדות, אנשים שנפגעו מהחלטות אלו ולא יכלו להתאונן מחשש שיבולע להם. עתה הגיעו זמנים חדשים לניר, אבל עדיין ממשיכים באותן החלטות שגויות...

דוגמא 1:

ריבית על חובות החברים יתכן ויש צורך בכך אבל למטבע זה יש צד שני, מה עם חובות הקהילה לחברים?

דוגמא 2:

בהרחבה של בתי הותיקים יש תוספת ביוב להרחבות, זו תשתית הנדרשת כדי להפוך מבנה לבית מגורים, התשתית שייכת כחלק מביסוס הבית. והנה פתאום משלמים על תשתית זו, לדאבוני איני זוכר החלטה כל שהיא באיזה שהיא אסיפה או התכנסות.

אני חושב שהגיע הזמן לדון בעיוותים אלו בהקדם ולתקנם במהירות האפשרית.

תודה,

עודד נסל

הודעות לציבור

לחברים הותיקים שלום,

קיבלתם הזמנה לחודש מאי למועדון האיזורי "הדרים" בשדה ורבורג. ברצוני לציין את חשיבותו של המקום המאופיין בהרצאות מעניינות בנושאים שונים, התעמלות וטיולים. בהמשך יהיו גם חוגי אחר הצהריים (תבוא הודעה).

נראה לי שלא מספיק אנשים משתלבים בתוכנית.

הקרבה לבית נוחה, ומה לעשות גם מעט כסף (שימו לב לעלות המחירים). הכרויות עם אנשי הסביבה באווירה משפחתית ונעימה. ישנה הזדמנות לכל חברה/ה - קחו אותה ותהנו ממנה.

החברים המעוניינים להצטרף ואלה שכבר משתתפים יפנו ליונה בקשר להסעות.

בהצלחה, לנצ'ו.

סיכום שנת 2006

לחברים שלום!

שנת 2006 הסתיימה ע"פ התוכנית והייתה אחת השנים הטובות ביותר של אחזקות ניר אליהו. רוב ענפי האחזקות עמדו בתוכנית ועל כך מגיע הרבה ברכות לכל מנהלי התאגידים ומרכזי הענפים והפעילויות באחזקות. תוצאות הסיכומים הוצגו בפני ההנהלות ותוצגנה בפירוט באסיפה לחברים.

תאגידים

פלסטניר

פלסטניר סיימה את שנת 2006 ברווח נקי שמעל מליון ושבע מאות אלף ₪. המגמה החיובית התחילה ברבעון האחרון של שנת 2005, בעיקר ע"י מיקוד ויעדים מוגדרים שהוגדרו ע"י ההנהלה והדירקטוריון. תרומה נוספת לרווח הייתה רכישת מחלקת הדפוס שנרכשה ועברה לניהולנו כחלק אינטגרלי בתוך פלסטניר. התוצאות הן מעל ליעדי התוכנית שהוצבה לשנת 2006.

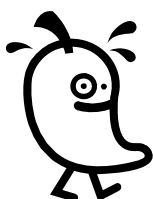
עדן

שנת 2006 הייתה השנה הטובה ביותר לעדן מכל השנים האחרונות, הרווח הנקי הוכפל לעומת שנה קודמת. כל זאת על אף ההתמודדות הקשה בסגירת אירועים מראש. אנחנו בשלבים האחרונים לביצוע עיסקה מול המנהל שיאפשר לסיים את קבלת רישיון העסק הקבוע. במהלך 2006 היו 262 אירועים בעדן. נקודת החוזק העיקרית של עדן זהו הצוות המסור ושביעות הרצון הגבוהה של הלקוחות.

גד"ש

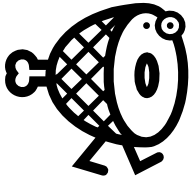
בשנת 2006 הגדלנו את שטחי הגידול שלנו בעיקר באזור אשדוד, מהלך שמצדיק את עצמו לאור תנאי השוק בארץ ובעולם. בשנת 2007 המשכנו והכפלנו את שטחי הגד"ש חלקם באשדוד וחלקם באזור מושב חניאל. הרווח הנקי בשנת 2006 היה מעל שבע מאות אלף ₪. צריך לזכור שכשמסכמים שנה קלנדרית בענף כמו גידולי שדה - שהוא ענף עונתי מאוד - החיתוך יוצר עיוותים גדולים בתוצאות העיסקיות.

מטעים

מאפריל 2006 המטעים מנוהלים ע"י מטעי גרנות ולכן בשנת המעבר כשכל ההוצאות מאפריל משולמות ע"י גרנות נוצר רווח חד פעמי גדול, סה"כ המטעים כולל הפרדס יצרו רווח נקי מעל שבע מאות אלף ₪. במטעי האבוקדו אנחנו נמצאים בעיצומו של תהליך עקירת כל מטעי האבוקדו והכנת השטח לנטיעה חדשה וכן מערכת השקיה חדשה. באבוקדו עובד היום אור לבנה כשכל מטעי האבוקדו מאוחדים (שלנו ושל קיבוץ אייל) בניהול משותף ע"י בוקסי, חבר קיבוץ אייל, תחת פרויקט מטעי גרנות.

ענף המזון

ענף המזון נפגע מאוד ברווחיות בשנת 2006 מכמה סיבות:

- ◆ שפעת העופות שהתחוללה בתחילת שנת 2006 פגעה קשה מאוד וגרמה לירידה חדה בביקוש לעופות ועליית מחירי הבשר האחרים. בנוסף עלו מחירי חומרי הגלם.
 - ◆ במהלך 2006 שינינו את נטל חיובי הגז בין המכבסה לענף המזון, כך שנפלה על ענף המזון הוצאה גבוהה יותר.
 - ◆ הטלנו את עלויות שכר הדירה והארנונה עפ"י מה שסוכם עם הקהילה.
 - ◆ חלק מההשקעות שביצענו עבור רישיון היצרן הופלו כהוצאה ישירה ולא כהשקעה.
- כל הסיבות ביחד גרמו לכך שהרווחיות לשנת 2006 הייתה נמוכה ביחס לתוכנית שהצבנו לעצמנו. יש לציין לטובה את תחילת 2007 מבחינת הרווחיות של ענף המזון, מגמת הרווחיות הגבוהה ממשיכה לכל הרבעון הראשון של 2007 ומעודדת מאוד להמשך השנה.

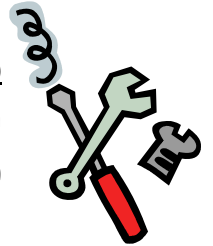
ענפי עזר

מוסך

המוסך מטפל בצידוק חקלאי וגם במכונות. המוסך סיים את שנת 2006 ברווח נאה של שישים ושבע אלף ₪. בכ- 50% גבוה מהתוכנית שהוצבה למוסך לשנת 2006.

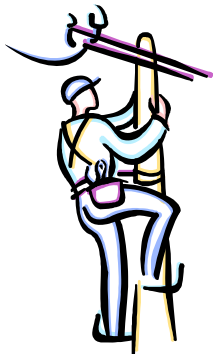
מסגריה

המסגריה עמדה בשנת 2006 מעל ומעבר למצופה והציבה רף יעדים גבוה במיוחד, היו מספר פרויקטים גדולים שתרמו לתוצאות הטובות. הרווח הנקי היה מעל למאה ושימונים אלף ₪.

חשמליה

ענף שירותי שסיים את שנת 2006 ברווח של עשרים ושמונה אלף ₪ וטיפל בכמה פרויקטים גדולים שנעשו במהלך שנת 2006, כמו ארון חשמל חדש בעדן, ארון חדש במטבח ועוד. בנושא של אחזקת רשת החשמל סיימנו את 2006 באיזון (מצב לא בריא) לאחר שביצענו מספר החלטות בנושא תעריפי החשמל ואחזקת הרשת, בימים אלו אנחנו בוחנים מחדש את הנושא.

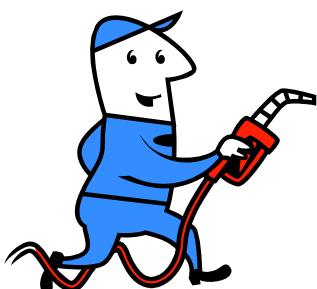
ענף אחזקת המים

ענף אחזקת המים סיים את שנת 2006 ברווח של כשבעים אלף ₪, קצת מעבר לתוכנית אך גם בענף המים אנחנו נדרשים לבחון את עלויות אחזקת הרשת ומחירי המים על מנת שנוכל להשקיע ולתחזק את תשתיות המים בהמשך.

תחנת הדלק הפנימית

נותנת שירות למכונות של המשק, מכונות החברים, פלסטניר וחיצוניים. סיימה את שנת 2006 באיזון.

קשת בענן

פעילות חינוכית ענפה ומדהימה ששמה הולך לפנייה (אנחנו רואים את הביקוש שעובר מפה לאוזן ואפילו בהזמנות להופיע בחו"ל). ואלרי סיימה את שנת 2006 ברווח של מעל לשלושים אלף ₪. השנה השקענו במספר אלמנטים שהצריכו חידוש כמו שיפור הכניסה לצריף, גדר רשת שתמנע מילדים לרוץ אל הכביש וכן ברשתות צל חדשות.

השכרות מסחריות

ענף ההשכרות באזור מבני המשק התייצב וממצה את היכולת שלנו לספק שירותים לכל השוכרים. אנחנו מתחלים בתהליך של תיכנון ובחינה מחודשת של כל אזור מבני המשק. העיסוק השוטף מתבצע בעיקר ע"י פיני ומצריך תשומת לב מרובה.

שותפות רפת רן

במהלך שנת 2006 עברה השותפות, משותפות של שני קיבוצים לשלושה קיבוצים (כפר עזה). השותפות מנוהלת בצורה טובה מאוד תוך שקיפות מלאה בין השותפים. תנאי המסחר בענף הרפת בשנת 2006 היו טובים מאוד מה שהביא את השותפות לתוצאות עיסקיות מצויינות. בנוסף גם התוצאות המקצועיות ואיכות החלב דירגה את השותפות כאחת הטובות בארץ. סה"כ הועבר מהשותפות לניר אליהו מעל למליון שבע מאות אלף ₪ בשנת 2006.

תחנת דלק נייר אליהו אלון אחזקות

התחנה ממשיכה לעלות ולהתקדם בכמויות מכירת הדלק והגדלת התמורות המסחריות - אלונית, קמליה (בית הקפה) ושטיפת המכוניות. בשנת 2006 זכתה דנה (מנהלת תחנת הדלק) והתחנה, לתחנה המצטיינת של דור אלון בקטגוריית הגודל שלה. עדיין לאחר הוצאות מימון התחנה בהפסד ברווח הנקי של שבעים אלף ₪ בשנה

לסיכום שנת 2006:

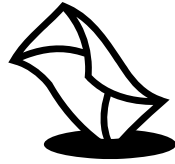
הרווח הנקי התמחירי לאחזקות לשנת 2006 עמד על כחמישה מליון ₪ מול הפסד ברווח הנקי בשנת 2005 של מליון ומאה אלף ₪. התוצאות מראות על מגמה חיובית מאוד בעסקים שתמשיך ע"פ התוכנית גם בשנת 2007.

ברצוני לעדכן במספר נושאים שעל סדר היום באחזקות:

- ◆ סיימנו וסיכמנו את גובה שכר הדירה שיועבר לקהילה מאחזקות. תשלום שכר הדירה יתחיל בצורה מדורגת כבר בשנת 2007.
- ◆ עיסקת מכירת מניות תנובה - סיימנו את התהליך המורכב של מכירת מניות תנובה דרך האירגון ("אגרנות") בסביבות חודש נובמבר 2007 לקראת "הקלואזינג" - סיום העסקה והעברת הכסף. (בעמוד הבא מצורף מכתב האישור). נקיים דיון לגבי יעודי הכסף.
- ◆ עיסקה מול ממ"י בעדן - אנחנו לקראת קבלת השומה מהמנהל בעבור עדן שלאחריה לאחר שנשלם את הסכום הדרוש נוכל לסיים את תהליך רשיון העסק הסופי של עדן.
- ◆ בימים אלו אנו עוסקים בנושאים הרבים והמורכבים הקשורים בהכנסת משקיע לפלסטניר לאחר אישור האסיפה.

בברכה, רוני ברניר

	
גרנות - ארגון שיתופי אזורי - אגודה שיתופית חקלאית מרכזית בע"מ	
02 מאי 2007 סימוני: תנובה-הודעת סיכום למשקים doc.020507 נשלח בפקס ובדואר פרימי	
פקס: 08-7647119	קיבוץ / מושב <u>ניר אליהו</u> לידי רוני בר-ניר, מרכז משק
הנדון: עסקת תנובה - תוצאות הרכישה	
שלום רב,	
1	הננו מתכבדים להודיע לכם כי תהליך גיבוש גרעין ההתיישבות בתנובה הסתיים בהתאם ליעדים שעמדו לפנינו.
2	קבוצת גרנות תחזיק כ- 6.5% מסך האחזקות בתנובה, כ- 5% מרכישה ועוד כ- 1.5% ממשקים שהחליטו להישאר בתברה.
3	בתוספת האחזקות של הארגונים האזוריים האחרים משלימים גרעין של כ- 21%.
4	חברת האחזקות החדשה בתנובה (הסוללת את כל החברים הנשארים) תגיע לאחזקה של 25% מהחברה. בכך השגנו את שני היעדים העיקריים: להישאר בתנובה במסגרת אופציית ה-Put לשלוש שנים ושמירת זכויות המיעוט בחברה.
5	הננו רוצים לנצל הזדמנות זו על מנת להודות לכם מקרב לב על שיתוף הפעולה הנדיב ועל התמיכה והאמון שהפגנתם כלפי קבוצת גרנות והנהלתה.
תודה !!	
בברכה,	
	
מנכ"ל - גרנות בע"מ	
גרנות בע"מ - טל: 04-6321605 פקס 04-6321277 http://www.granot.co.il	
אזור המפעלים, ד.ג. חפר	

מכתבים למערכת

מכתבים למערכת ניתן לשלוח לאי-מייל BANIR@NIREL.ORG.IL או להכניס לתא דואר מספר 99.
מחכים לשמוע מכם...

כמה מילים על עבודת ילדים

בחופשת הפסח האחרונה התבצעו בעדן עבודות תשתית רבות לשיפור מערכת התאורה החיצונית. לצורך ביצוע העבודות פנינו לילדי נקר והנעורים לבקשת עזרה. ההיענות היתה רבה והילדים הגיעו לעבודה שהיתה פיסית וקשה מאוד וכללה חפירות של תעלות לחשמל, חפירת בורות, פינוי חול, צביעות ועוד ועוד. מה שהרשים אותי במיוחד, וזו הסיבה שמצאתי לנכון לציין זאת בעלון, היתה החריצות והמוטיבציה לבצע את העבודה על הצד הטוב ביותר, תוך הפגנת מחויבות ולויאליות למקום.

כמי שלא בא מתוך מערכת החינוך הקיבוצית, אני חושב שמגיעה מילה טובה להורים ולמחנכים ש"התוצר" של החינוך שהם / אתם הענקתם לילדים הצליח ללא ספק להטביע את חותמו. הילדים יישמו את העיקרון הכל כך חשוב שאומר שצריך לבוא לעבוד ולא רק לבוא לעבודה. הם ביקשו להישאר עוד ועוד (כן, אני יודע שהם מחוייבים לעבוד, אז מה?), באו מוקדם בבוקר, הביעו נכונות לכל משימה, עזרו האחד לחברו והזיעו לא מעט.

אז תודה לכם, התותחים (אין משמעות לסדר) -
מתן, עידן, אורי, אביב, שריף, דן, גיא, ניב, דרור.
כל הכבוד.

עמרי

עבדים היינו

זה היה מתאים לפני פסח אבל אולי תרצו לפרסם אחרי פסח - נכתב ל"סדר" של גרעין "בתלם" השבוע. וממש לא אעלב אם לא תפרסמו בכלל - ואל תתיאשו אם לא כותבים - העיקר שקוראים והעלון מעולה.

הדסה ראובני

17 מרץ 2007

אבל אז גילינו שעבדים היינו ועבדים נישאר,
יש לנו מצפון חזק וער,
עומד על המשמר יומם וליל - ושומר:

להגיע בזמן, לא לאחר, לא להשתמט,
לא להתבטל, למלא את כל החובות,
את כל התורנויות, את כל המטלות -
אין מנוחה ליגע ולא מרגוע לעמל...

הגיע גיל הפרישה,
לא משנה אם הוא גיל הזהב, הכסף
או פשוט הזקנה.

והנה, מה רבים החפצים להישאר עבדים.
עבדים נרצעים.
אוהבים את אדונם, אוהבים את מקום עבודתם,
רק נכות וחולי, רחמנא ליצלן, יזיזום ממקומם...

וגם אני, אחת מבודדות שבחרה לצאת לחופשי,
מוצאת את עצמי צולה ומכבסת, מנקה ומבשלת,
ממלאה אין ספור חובות ומטלות.

וכששואלים אותי -
אני עונה כמו הפולניה האמיתית מהספר:
אני אנוח כבר בקבר.

זאת מגילת היציאה מעבדות לעבדות שלי,
היא לא מתיימרת לייצג אף אחד מלבדי,
גם אם לעתים - תיאמר בלשון רבים:

התחלנו כעבדיו של פיני,
זוחלים לאסוף ירקות בימים וגם בלילות,
לאור פנסי המכוניות.

המשכנו כעבדיו של הסדרן
באלפי ימים ושעות של עבודה,
לעתים קלה ולרוב קשה:

בשדות ובמטעים,
במטבח, בחדר-האוכל, בבתי הילדים.
וגם - למרבה הלעג - בניקיון השירותים
(מה שנקרא סניטציה בלעז)...

מלאנו אין-ספור גיוסים ותורנויות -
רק עמיקם יוכל לתת רשימה מלאה
של כל ההמצאות.

והנה בא יום הגאולה -
כבר אין בקיבוץ סדרן עבודה.

תגובה למאמרו של אילן "על הגיון כוזב ומנהלים חמדנים"

בפתיח של מאמרך אתה כותב (ואני מצטט) "לפי דעתם של משה ואחרים, הגורם לכל הצרות היא העובדה שהמנהלים החמדנים בענפים או בהנהלה הכלכלית יושבים על מאות אלפי שקלים של עודפי מזומנים ומסרבים בכל תוקף להעביר אותם לקהילה".
אילן, זאת אינה דעתי, לא אמרתי את זה וגם לא כתבתי את זה אף פעם.
דעתי בנושא היא חד משמעית: לא יכול להיות מצב שבמשך שנים אין העברת כספים מהעסקים לקהילה. אם זה המצב, ולצערנו אכן כך הוא, אזי משהו לא תקין.

בסעיף 1 של מאמרך "מטרות השינוי ולוגיקה הפוכה" אתה כותב (ואני מצטט) "משה כותב בעלון שהוא לא נביא, אבל מנבא את הכישלון הברור לתהליך השינוי המתקרב".
אילן, לא אני מנבא את הכישלון הברור לתהליך השינוי.
החברה שבדקה את הייתכנות הכלכלית של השינוי, כתבה שלא ניתן לבצע את השינוי כי הענפים לא מעבירים מספיק כסף. גם לאחר בדיקה נוספת ועדכון מספרים, המסקנה לא השתנתה - עדיין חסר כסף לביצוע השינוי כי הענפים לא מעבירים מספיק כספים.

בסעיף 2 במאמרך "כמה מילים על היסטוריה ללא נוסטלגיה" אתה כותב שבשיטה שלפני הפרדת משק וקהילה (ואני מצטט) "גם אם רצינו להבין את המצב האמיתי של כל ענף וענף, לא היו לנו הכלים להפריד בין גורמים". (ציטוט נוסף) "וכך הצלחנו לצבור חוב מזערי של 60 מליון ₪ בלבד".
אילן, אתה טועה.

בשנת 1980 הוקם התמחיר בקבוץ ניר אליהו שהיה ברמה טובה מאד וזכה להערכה רבה הן בתנועה והן בגרנות. הבעיה הייתה לא המידע ולא הכלים, אלא השימוש / אי השימוש של בעלי התפקידים במידע שהוצג בפניהם.
התייחסות ליצירת החוב של ה-60 מליון ₪:

רמת החיים בקבוץ ניר אליהו לא הייתה גבוהה במיוחד שיצרה חוב כזה.
הבנייה בקבוץ ניר אליהו לא הייתה בהיקפים כאלה גדולים שיצרו את החוב.
כנראה, שהבעיה המרכזית הייתה התוצאות העסקיות של הענפים.

בהמשך אתה כותב (ואני מצטט) "מטרת הניהול הכלכלי להשביח את הנכסים של הבעלים בטווח הקצר והבינוני והעברת רווחים הראויים לחלוקה לבעלים בלי לסכן את יציבות הענפים. בחברה ציבורית העברת כספים לבעלים שעלולים לערער את יציבות החברה נחשבת כעבירה פלילית. אצלנו זה הפך להיות משימה לאומית" (סוף ציטוט).

אילן, אתעלם לרגע מהחיבור שעשית בין דעתי והמלצתי, שחייבת להיות העברת כספים לבעלים, לבין כאילו הצעתי משהו שיגרום ו/או שיהיה בגדר עבירה פלילית.

להזכירך, הקהילה לא מקבלת שכר דירה מענפים מסויימים כי הנהלת העסקים טוענת שזה יגרום להפסד בענפים אלו.

אילן, מה יותר שלילי (לא פלילי) בעיניך:

להציג תוצאות כלכליות לא נכונות (כי לא משלמים שכר-דירה) או לשלם את השכר דירה, להבין שהענף בבעיה ולהחליט מה עושים איתו?

בסעיף 3 במאמך "כמה מילים על פרופורציה" אתה כותב (ואני מצטט) "אני לא רוצה שיחשבו שאני נגד העברת דיבידנדים לציבור ונגד פיקוח של הקהילה על העסקים. ההיפך הוא הנכון. אני חבר קבוץ שזקוק לכספים של הענפים לא פחות מכל אחד אחר אבל משתדל לראות את הכל בפרופורציה".
אילן, בעקרון אינך חושב אחרת ממני, אך אתה מסייג את זה במושג פרופורציה.
אני מזכיר לך ולקוראים שהצעתי שהעסקים יעבירו 1% מהמחזור דמי ניהול לקהילה.
גם אתה תסכים שזה עומד בכל קריטריון של פרופורציה.

לאחר ההתייחסות לעובדות גם משהו אישי

בסעיף 4 "סיכום" אתה כותב מהו ספין (גלגול האמת) ולאחר מכן (ואני מצטט) "אחרי כתיבת השורות האלו חזרתי למכתבו של משה ושאלתי את עצמי מה קרה שמכל האנשים דווקא הוא יתבלבל בין הגורם לתוצאה. הרי אם הקו של משה וקאליפה יתקבל בציבור זה עלול להחזיר אותנו שנים לאחור. ואז שאלתי את עצמי האם יש פה טעות מחשבה שבוצעה בתום לב או אם אנו עדים לספין מתוכנן של אנשים בעלי אג'נדה מוגדרת" (סוף ציטוט).

אילן, אני סבור שכאן לא נשמרה הפרופורציה וחבל.

הכתיבה שישנה אפשרות שאני מגלגל את האמת ובכוונה - מחייבת אותך, מבחינה מוסרית, לעשות אחד משני הדברים, או להביא דוגמא או לחזור בך מהכתוב.

משה לנגשטר

אני יודע מה יקרה בקיץ הבא
שלא קרה בקיץ האחרון אבל כן קרה בקיץ שלפניו...

בחישוב מהיר, הכתבה הזאת תעניין חמישה אנשים, אולי עוד כמה מבני משפחותיהם. כדי לפתוח בנימה נוגה, הרי שזאת, פחות או יותר (טוב, אולי טיפה יותר), כמות האנשים באירופה שמתעניינים בכדורסל.

זאת כתבה קצת עצובה. מאז שנולדתי, ויש האומרים שעוד לפני, כדורסל הוא החיים שלי. בצעירותי זרקתי כל דבר, התהלכתי בבית תוך כדי עשיית הטעויות, שינויי כיוון וזריקת כדור דמיוני לסל, כדררתי על הרצפה (עם כדור אמיתי) והוצאתי את אמא שלי מדעתה, וכל יום אחר הצהריים הלכתי לשחק. בהתחלה רק במגרש, לבד ועם חברים, ואחר כך בקבוצה.

זהו, עד כאן ההתוודות המביכה. מה שאני בא להגיד זה שאני אוהב מאוד כדורסל. עד כדי כך אוהב שאי שם בתחילת השנה קניתי יחד עם עוד ארבעה עכברי כדורסל נוספים מהקיבוץ (אתם וודאי מכירים אותם, תיכף אפרט) כרטיסים לטורניר הפיינל פור, פסגת העונה של הכדורסל האירופאי הכלל כד אוהב עלינו.

כי מה יכול להיות יותר טוב מטורניר אליפות באתונה

כי מה יכול להיות יותר טוב מטורניר אליפות באתונה, אולי העיר שהכי מזוהה עם כדורסל ביבשת כולה. טורניר שמורכב משתי קבוצות יווניות (אולימפיאקוס ופנאתנאיקוס), מכבי ת"א והאלופה משנה שעברה, צסק"א הרוסית. אולם בן 19 אלף צופים המלא בחמשת אלפים צהובים מישראל, והשאר יוונים פנאטים שאוהדים שתי קבוצות יריבות (יריבות שהובילה, אגב, לרצח של אוהד מאחד המחנות אחרי משחק כדורעף (!) נשים (!!)) בין שתי הקבוצות) ואוירה מחשמלת. מה בנאדם צריך יותר מזה? בתור התחלה הוא צריך שזה יקרה...

וזה לא קרה. מכבי לא עלו... גם אחת היווניות לא. במקומן עלו שתי קבוצות ספרדיות שכמות הקהל המשותפת שלהן ממלאה חצי טריבוונה באצטדיון גולדסטאר האגדי (בצד שליד העלייה לבריכה). התנחמנו בעובדה שלפחות המארכת היוונית עלתה ונוכל לחוות חוויה של עיר בטירוף, אוירה מחשמלת ברחובות וקהל פנאטי.

זה הזמן להפיג את המתח. אלה האנשים שארזו את המזוודות: יניב שיקלי (מזוודה גדולה), אבישי רוזנבלום, דור הורביץ ("תקשר את הכתבה לסאמר הופס"), דייויד שר ("תכתוב בכתבה שאיבדתי את המשקפיים") ואנוכי. אמרנו שנראה כדורסל טוב ונהנה על הדרך מחופשה באתונה. את קורותינו באתונה אני אחסוך, ואגיע לערב שלפני משחק הגמר, עת ישבנו בחדר במלון, מתלבטים האם ללכת לאכול (עוד) גירוס או שמא לגוון הפעם עם סופלקי. לפתע פרץ לחדר אבישי והודיע שיש לו הכרזה דרמטית. בעודנו

כמות הצופים במשחקה הביתי המסקרן של פרוקום סופוט הפולנית נגד לה מאן הצרפתית

מתלבטים האם הוא הולך להודיע שהיום אוכלים סלט יווני, או שהגיעה משלחת משוודיה לקומה שלנו במלון, הטיל הנ"ל את הפצצה ואמר: "אני מפסיק לאהוב כדורסל. אני עובר לכדורגל". מילא הכדורסל, אבישי, אבל למה כדורגל? מה גרם לאיש שידוע כל פרט הקשור לכדורסל האירופי (או לפחות אוהב להגיד על עצמו שהוא יודע), ממידת הנעליים של סנטיאגו דניאל ועד כמות הצופים במשחקה הביתי המסקרן של פרוקום סופוט הפולנית נגד לה מאן הצרפתית, לצאת בהצהרה קיצונית שכזאת?

האמת היא שאני מבין אותו. התאכזבנו מאוד מהתכונה בעיר לקראת הפינל פור. למעשה לא היתה שום תכונה. זה פשוט לא עניין אף אחד. אמנם במשחקים עצמם האולם היה מלא ורועש, ואחרי הזכייה מילאו היוונים את כיכר אומוניה הסמוכה לבית המלון שלנו, הרחיקו משם את המסוממים והקבצנים וחגגו שעתיים רצופות, אבל עד שחזרנו מהאוכל כבר לא היתה בכיכר נפש חיה חוץ מההומלס שחזר לישון בסלונו. כנראה שציפינו ליותר מדי. חשבנו שנראה ירוק בכל מקום, שירים של אוהדים, דגלים,

שהמטרו בדרך לאיצטדיון יהיה ירוק וצהל, והתאכזבנו מכך שאני הייתי היחיד

שם שלבש גופייה של דיאמנטידיס דימטרי, האיש וההגנה. זה הוביל אותנו למסקנה העצובה שכדורסל לא ממש מעניין אף אחד (חוץ מחמישה אדיוטים מישראל). מרוב עצב, בשלב מסוים שקלו חלק ניכר מחברי המשלחת הקיבוצית למכור את כרטיסי המשחק של הגמר ולכסות בכך חלק ניכר מהטיול.

חמישה אידיוטים מישראל

העובדה שכולנו ישבנו באצטדיון במשחק הגמר, ולא התחרטנו לשניה על כך

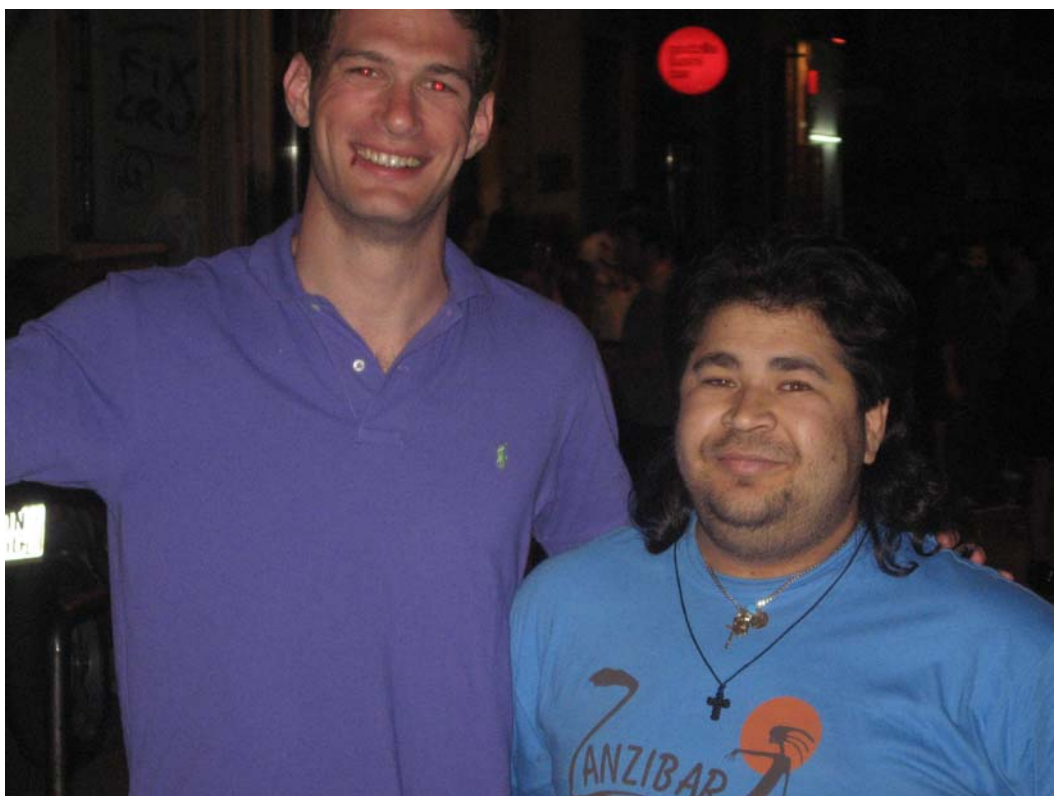
אחרי גמר נהדר, מוכיחה שאבישי לא ממש התכוון להצהרתו. זהו. אני רק אסכם ואומר שישללו את הכביש העוקף לפני שאני אעבור לאהוב כדורגל יותר מכדורסל (שני הדברים לא יקרו).

אה, ולפני סיום ביקשו ממני להזכיר בכתבה שהנורא מכל קרה, ודייויד איבד ביום האחרון את המשקפיים שלו. לפרטים פנו להדס. בשנה הבאה פינל פור במדריד.

לפני אני שוכח, הקישור המתבקש: היכונו היכונו : סאמר הופס (או בשמו העברי, סלי קיץ) מתקרב. התחילו להתאמן (איך הייתי, דור?).

עמרי

לזה אתה קורא קישור לסאמר הופס? בושה למשפחה (איזה כיף להיות העורך האחרון...)

אבישי ודמוי מרדונה

לקראת ציון 40 שנה למלחמת ששת הימים, הקשר הניר אליהוא.

פישפש ומצא: עמיקס רגב

4 הרוגים ו-15 פצועים בהפגזה עיראקית על כפר-סבא

כן הופגזו שלושה ממשקי הסביבה ובית ברלי

בפגזים שיירו מטוסי "האנסר" עיראקיים על מסעל העשיתית בכפר-סבא שלשום, נהרגו ארבעה מעובדי המפעל ו-15 נפצעו, רובם קל. כל הפצועים אושפזו בבתי-החולים "מאיר" וב"בלינסקי".

פול בבית-החולים והוחזר לביתה והטנזו המשקים דמת-הכובש, איל לניחאליהו ומדרכת בתי-הכרם. ב" איל נפגע אדם אחד, בגיראליהו נפגעה קשה נרסת. ברימת-הכובש לא נפגע איש. ההמחות על ימרת הכובש זכיר-אליהו נחתשו את- מול.

גל הכבוד לחושבי שיכון ו" ספסל ושיכון קפזו בכפר-סבא ה" מוחית" אמר מסקר המרחם ש" סירר בטקום עם ראש תעודת. הם ספגו אהמול 4-5 פגזים כל רכש, במעד עשתיים, איש מאלפי ה" משרתים הלם עובים משעש לא עזב את המקים התעודות המק על משפחת על סעל הרוח כידר

שמות הרוגים: דוד יחיה בן 37 משיכון עליה בכפר-סבא; נ"י סיס ראונה, בן 33 משיכון עובי" דים ברענה; נחום ויסודי בן 55 מנהמסל עברצלה; ד"ר אל" פלר רגנסמולר בן 65, כימאי מ" בגיריבתי.

מנהל המפעל התעשיתי י. ד"ר קונשטיין אמר לי כי המפעל יכ" פיל וישלש את ייצורו. העבודה במפעל שנופסקה שלשום בעת רלום תודעת צהמול בבוקר ותתי נהלה כידר.

אתמול הופגזו שכונת-קפזו ר" פגזים ומסל התעודת בגונב" המל" החודשי בית את נפגע. ה"ר עזר טנסעל על סבא, ס"ר

בחזית הירדנית

ב-10.6.67

ב-11.6.67

ב-12.6.67

ב-13.6.67

ב-14.6.67

ב-15.6.67

ב-16.6.67

ב-17.6.67

ב-18.6.67

ב-19.6.67

ב-20.6.67

ב-21.6.67

ב-22.6.67

ב-23.6.67

ב-24.6.67

ב-25.6.67

ב-26.6.67

ב-27.6.67

ב-28.6.67

ב-29.6.67

ב-30.6.67

ב-1.7.67

ב-2.7.67

ב-3.7.67

ב-4.7.67

ב-5.7.67

ב-6.7.67

ב-7.7.67

ב-8.7.67

ב-9.7.67

ב-10.7.67

ב-11.7.67

ב-12.7.67

ב-13.7.67

ב-14.7.67

ב-15.7.67

ב-16.7.67

ב-17.7.67

ב-18.7.67

ב-19.7.67

ב-20.7.67

ב-21.7.67

ב-22.7.67

ב-23.7.67

ב-24.7.67

ב-25.7.67

ב-26.7.67

ב-27.7.67

ב-28.7.67

ב-29.7.67

ב-30.7.67

ב-31.7.67

ב-1.8.67

ב-2.8.67

ב-3.8.67

ב-4.8.67

ב-5.8.67

ב-6.8.67

ב-7.8.67

ב-8.8.67

ב-9.8.67

ב-10.8.67

ב-11.8.67

ב-12.8.67

ב-13.8.67

ב-14.8.67

ב-15.8.67

ב-16.8.67

ב-17.8.67

ב-18.8.67

ב-19.8.67

ב-20.8.67

ב-21.8.67

ב-22.8.67

ב-23.8.67

ב-24.8.67

ב-25.8.67

ב-26.8.67

ב-27.8.67

ב-28.8.67

ב-29.8.67

ב-30.8.67

ב-31.8.67

ב-1.9.67

ב-2.9.67

ב-3.9.67

ב-4.9.67

ב-5.9.67

ב-6.9.67

ב-7.9.67

ב-8.9.67

ב-9.9.67

ב-10.9.67

ב-11.9.67

ב-12.9.67

ב-13.9.67

ב-14.9.67

ב-15.9.67

ב-16.9.67

ב-17.9.67

ב-18.9.67

ב-19.9.67

ב-20.9.67

ב-21.9.67

ב-22.9.67

ב-23.9.67

ב-24.9.67

ב-25.9.67

ב-26.9.67

ב-27.9.67

ב-28.9.67

ב-29.9.67

ב-30.9.67

ב-1.10.67

ב-2.10.67

ב-3.10.67

ב-4.10.67

ב-5.10.67

ב-6.10.67

ב-7.10.67

ב-8.10.67

ב-9.10.67

ב-10.10.67

ב-11.10.67

ב-12.10.67

ב-13.10.67

ב-14.10.67

ב-15.10.67

ב-16.10.67

ב-17.10.67

ב-18.10.67

ב-19.10.67

ב-20.10.67

ב-21.10.67

ב-22.10.67

ב-23.10.67

ב-24.10.67

ב-25.10.67

ב-26.10.67

ב-27.10.67

ב-28.10.67

ב-29.10.67

ב-30.10.67

ב-31.10.67

ב-1.11.67

ב-2.11.67

ב-3.11.67

ב-4.11.67

ב-5.11.67

ב-6.11.67

ב-7.11.67

ב-8.11.67

ב-9.11.67

ב-10.11.67

ב-11.11.67

ב-12.11.67

ב-13.11.67

ב-14.11.67

ב-15.11.67

ב-16.11.67

ב-17.11.67

ב-18.11.67

ב-19.11.67

ב-20.11.67

ב-21.11.67

ב-22.11.67

ב-23.11.67

ב-24.11.67

ב-25.11.67

ב-26.11.67

ב-27.11.67

ב-28.11.67

ב-29.11.67

ב-30.11.67

ב-1.12.67

ב-2.12.67

ב-3.12.67

ב-4.12.67

ב-5.12.67

ב-6.12.67

ב-7.12.67

ב-8.12.67

ב-9.12.67

ב-10.12.67

ב-11.12.67

ב-12.12.67

ב-13.12.67

ב-14.12.67

ב-15.12.67

ב-16.12.67

ב-17.12.67

ב-18.12.67

ב-19.12.67

ב-20.12.67

ב-21.12.67

ב-22.12.67

ב-23.12.67

ב-24.12.67

ב-25.12.67

ב-26.12.67

ב-27.12.67

ב-28.12.67

ב-29.12.67

ב-30.12.67

ב-31.12.67

נכבשו קלקיליה לטרון וג'ניז הירדנים המשיכו בהפגזת ישובים

מאת סופר העמאי של יזכר

העיר קלקיליה ומובלעת לטרון - שעליה הס- תערזו כוחות ישראלים שלוש פעמים במלחמת העזי מאות במגמה לשחרר את הדרך לירושלים - נכבשו אתמול על ידי כוחות צה"ל, אור ליום אתמול כבש צה"ל את העיר ג'ניז שבצפון המשולש.

דבר צה"ל הודיע כי לטרון נכבשה לשנות בוקר.

באזור לטרון לקחו בשבי מטפרי חיילים וקצינים מאי ריזים מנהדיו הקומנדו המצ" ר"י שהגיעו עם חיזותיהן משבת מיד לאחר התיבות ההשכם העמאי המצרייהני וויטיים לפני תחילת פעולות הלחימה.

בתקירתם הראשונה מסרו הש"י בוים, כי שני נדוד קופגנו מצרי נערכו לדרך במגמה להגל בר שדות-תעושה בישראל, בין הש"י בוים קצין קומנדו מצרי בדרגת רב-סרן יקצין נוסף בדרגת סרן, הקידים נמשכת.

בשעות אחר הצהרים המאוחר לחי-חזר בלו ילאלי קלקיליה מן המפעל את הפגזות הארטי- מל על יד הארטילריה הירדנית

לוח הירדנית שיתנה שיתנה מסע של סום אתמול לעבר ססה ישראל ובכלל זה איור תלי-אכר. שלשום בערב השעילו הירדנים באיור קל קולח ארטילריה ארוכת-טוח, ר"י שבעת תלי-אכר וכן ליד פניו סריוס במרכז העיר.

ההפגזות הירדניות במשך כל יום אתמול המשיכו הירדנים בהפגזות ארטילריות לכל אורך קו הגבול. לאחר שהפגזו מערך לשעת 3 לפנות בוקר את עושינבים שרת-צבי וד-חנה, שהיו בשעה 6 בבוקר בהפגזות פשק בחון צור-נתן הופגזה על ידי ארטילריה ירדנית במשך שעה מ-9.10 עד 10.10. בשעה 11.25 עלתה טיסאה על מוקש ליד גזר שבגבול ירדן. בשעה 3.15 אחר הצהרים הפגזו התותחים הירדניים את קיבוץ רמת-הסבש וב-4.18 הופגז פשק מל על יד הארטילריה הירדנית

היישובים מול המשולש עמדו באש הירדנים

מאת כתבתו בשרון

בקיבוץ ומתחבובש השיכון 4 ק"מ מגבול ירדן הוכנו בעיד בוקר טקלטים ומקריים, וכן לא היו נמקטים בשני יבית-ההפגזה.

הפגזות המסק סכיון קלקיליה ש" החוליה ביום שני נמשכה ביום ר' בירי. בהתחלה נפלו רוב הפגזים מערך לתחומי המסק. לאחר מכן שפרו הירדנים את קליעם וזגעו במסחי המסק כולה אבל לא היו נפגעים. נהרם בית ונחתקו חוסי החשפל של המסק הנבחר ועוד נזקים. בין הפגזת יתפגזה שפרו את התזפורתם ולטרות ההפגזה קיבל המסק החי. כשק ולול את המסל תרניל.

בבית-הספר התיכון נפסקו החשמל סוז שבוים האיל התלמידים ביום ילעווה במסק ולעבודה בכצורים

התחנות היסקט על העיסק פל" דים תלפה רבה להתנבר על המע. ניר אליוהו

השש זיר-אליהו הנמצא קום אחד מגבול ירדן ספג הפגזת חוקק באשך דויטיים. נגעשו מסר בניינים זכו דפתות. שבע סרית נחרנו, כל בערית חוסי החשפל נחתק.

קיבוץ אי"ל

נ" על פיון איל עברה הפגזה כבדת. לא היו נפגעים בופש. נפגזו פגזים חמסק החי. הנזקים די רצ"י

« כבר בתחילת החודש, בראשון
לאפריל, נולדו שני שקרנים חכמים. האחד
עילי בן לרותם ורפי לבית אברהמי-נחום
והשנייה **מאיה בת לרון ושלומית לבית זוהר-ויין**, אז לכל ההורים המאושרים
ולכל הסבים והסבתות, הדודים והדודות המון מזל טוב.
ואיך אני כבר יודעת שהם חכמים? כי הם יצאו לפני שהפסח נכנס וכך יוכלו
לאפות להם עוגות עם קמח ולא עם...

« כך גם בתחילת החודש נכנס חג הפסח שנחגג בהוד והדר בניהולן של **לילך ינאי וטלי ראובני**, תודה
לצוות המטבח על האוכל הטעים ולכל החברים שלקחו חלק בחג.

« ואז גם השובב הבאמת קטן לבית **לביא**, עוד לא נולד וכבר עושה צרות... **עידו** הקטן שעדיין בבית
החולים כי רצה כבר לצאת בחודש השביעי מבטנה של אימו, מזל טוב **לאיילת וירמי** ולכל המשפחה
ושיבוא מהר הביתה.

« משפחת **פיינבלט**, ביחד עם **אייל** המשוחרר הטרי, נסעו וחזרו מדרום אפריקה.
והספיקו להישדד פעם אחת שם ופעם אחת פה. העיקר שאף אחד לא נפגע!
והלקח? לעשות עותקים של התמונות כמה שיותר מהר...

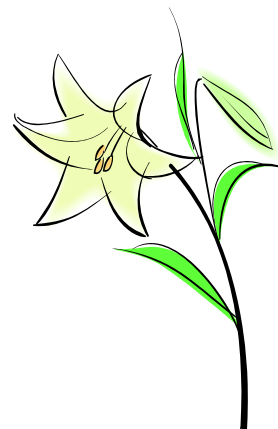
« עוד ביקרו מעבר לים: **מרסי ואבישי רוזנבלום**, שהגיעו לטקס פתיחת המרכז
למחקר גנטי של אח של מרסי בשיקגו.

« **וינתן יוגב**, שחזר מסיבוב של כמה חודשים במרכז אמריקה ובארה"ב.

« יום השואה - היה טקס שונה ומרגש, היה בו ציון אישי ומיוחד. תודה **ליונה** על איסוף החומרים
והבאתם לידיעת הציבור, **לאריה שלמון** שתמיד מוכן להופיע ולחזה על הארגון - לפעמים לוקחים קצת
כמובן מאליו, אבל אנחנו באמת מעריכים. תודה.

« **איציק ויעל בורנשטיין** שוב באו לחופשה קצרה מאנגולה, שהתארכה במקצת בגלל סידורי הויזה.

« יום הזיכרון גם הוא ניכר בשוני עם מצגת יפה על מלחמת לבנון השנייה. **עדי**
בורץ ניהלה את הטקס והיה מרגש כתמיד, זה אחד הטקסים שיש בו את מלוא
הנוכחות של חברי ניר אליהו באשר הם, משפחותיהם והבנים. (אפילו בתי
שפתחה את הסנטר שעה וחצי לפני כן רצתה להיות נוכחת בטקס זה.)

« יום העצמאות - חג כתובות האש - כל הכבוד לחברת ילדים בניצוחם של מתן גבע ועדי בורץ. אין אין עליכם ובכל שנה אתם מפתיעים מחדש! וגם תודה על העזרה האחרונה שנתנו החיילים הצעירים שלא שוכחים את חסד הנעורים וגילו שיש דברים יותר מעייפים מליפופים (טירונות למשל)... גם בחדר האוכל חגגנו בכיף את החג, בדגלונים והופעות, באוכל טעים ועוגת יום הולדת, רק חבל שלא כל מי שרצה להיות נוכח הורשה לעשות כן.

ושוב תודה לחוה קאליפה על חג יפה ומושקע שמזכיר לנו שאנחנו עדיין קהילה חמה ושמחה, ולפעמים אפילו אוהבים לבלות ביחד...

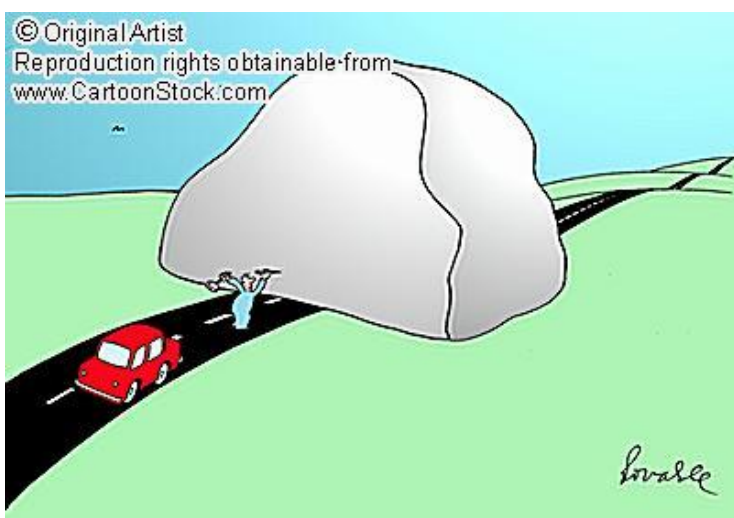
לאחר הכתובות, הזיקוקים והארוחה - קינחנו בקפה וגלידה, יצאנו במחולה עם טלי ראובני ואת קולינו הידהדנו עם נרי לנצ'נר שלנו.

« אז באמת תודה מקטן ועד גדול לכול החברים והחברות שנתנו יד לחודש כל כך עמוס בעצב ובצחוק שהכול עבר טוב ופנינו לבאות. (על ל"ג בעומר - כבר בעלון הבא...)

« בכל הבלגן, אי אפשר לשכוח את מעללי

הכביש הנשגב שנסגר ונפתח ושוב פעם נסגר וגם הפעם נפתח. אין דבר העומד בפני הרצון וכל אדם עושה כפי רעות עיניו, ובנימה אישית תנו לאנשים אשר אתם בחרתם לטפל בדבר ואל תיקחו את החוק לידיים זה יעלה לנו ומי יודע כמה?

« ולסיום - מתן גבע סיים את תפקידו כמדריך של קבוצת נקר בשנה וקצת האחרונה, והעביר את השרביט לטליה פיינבלט. בהצלחה!

אדם כרמיה, 16
מאיה נמר, 14
אלה רפפורט, 14
מתן רפפורט, 14
הלן ביוקאורל, 1
איתן קורדובה, 1

נמרוד מדר, 32
רוני ויין-זוהר, 31
רפי נחום, 30
שירה כדורי, 30
דניאל מדר, 28
הוד דנה, 28
מתן גבע, 27
שלי בורץ, 27
אסף אברהמי, 26
סמדר קולקובסקי, 25
אור ליבנה, 24
ארז שלמון, 23
יפעת דנה, 23

ילידי החודש

אברהם ברק, 76
רבקה סלע, 65

תלי קולקובסקי, 54
דפנה פנר, 54
ריטה נובוטובסקי, 53
שולה זוהר, 52
רפי קורדובה, 52

חידונים

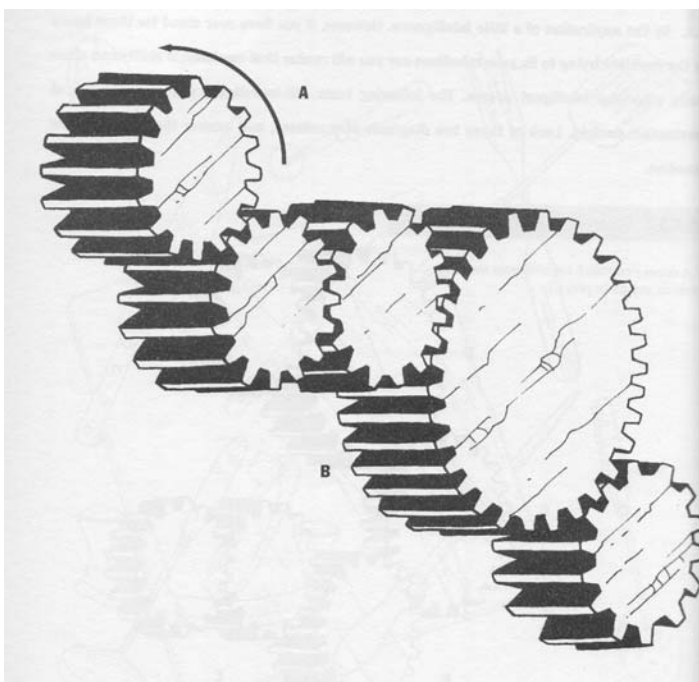
פתרונות ניתן לשלוח לאי-מייל BANIR@NIREL.ORG.IL או להכניס לתא דואר מספר 99. התשובה הנכונה ורשימת הפותרים יתפרסמו בעלון הבא. בין הפותרים נכונה יוגרל פרס.

והפעם שתי שאלות, אחת לכולם ואחת רק למי שמעז...

שאלה ראשונה:

גלגל השיניים המסומן (A) מסתובב נגד כיוון השעון ובכך מסובב את שאר גלגלי השיניים. באיזה כיוון מסתובב הגלגל הגדול, המסומן (B)?

אזהרה! שאלה קשה לפניך! לא לנסות לבד!

שאלה שנייה:

בתמונה יש 3 גלגלים עם 16 שיניים, אחד עם 14 שיניים והגלגל הגדול, המסומן (B), עם 30 שיניים.

הגלגל הגדול הוא המניע את שאר הגלגלים. כמה סיבובים יעשה הגלגל הגדול עד שכל המערכת תחזור למצב ההתחלתי?

הפתרון של החידות מהעלון הקודם:

שאלה 1

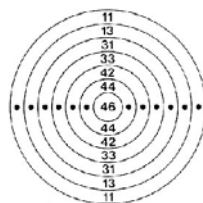
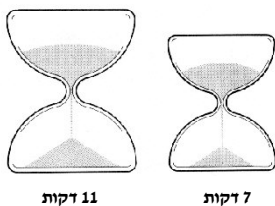
הופכים את שניהם ביחד. אחרי 7 דקות הופכים את הקטן. אחרי 11 דקות הופכים שוב את הקטן. כשהחול בשעון הקטן נגמר עברו 15 דקות.

שאלה 2

$100 = 11 + 11 + 13 + 13 + 13 + 13 + 13 + 13$. תוך 8 זריקות. (בעצם האפשרות היחידה להגיע למאה).

והפותר נכונה שזוכה בפרס היוקרתי של כרטיס זוגי לסרט מתנת פלסטניר-עדן-מעדניר: **זן קובלסקי**.

כל הכבוד! רואים שהוא משחק סקווש...

בהצלחה!
רפי בורץ